

ואמר — זה שמי וזה שם אשתי. פסול לגרש בו. כיון שלא נכתב לשמו, ולא לשם גירושין.

יתר מיכן, אפילו אם כתב גט כדי לגרש את אשתו, ונמלך [התחרט], ומצאו בן עירו, ואמר לו — "שמי כשמך, ושם אשתי כשם אשתך, תן לי את הגט ואגרש בו את אשתי"⁽⁵⁾, פסול לגרש בו, אף על פי שנכתב לשם גירושין, מכל מקום, לא נכתב אותו הגט לשם המגרש והמתגרשת.

יתר מיכן, אפילו היו לו שתי נשים, כד-ב ושמותיהן שוות. וכתב לגרש את הגדולה, והתחרט, לא יגרש בו את הקטנה. ואף על פי שנכתב לשם הבעל המגרש, מכל מקום, לא נכתב לשם האשה המתגרשת.

יתר מיכן, אפילו אמר אותו שהיו לו שתי נשים ושמותיהן שוות, לבלבד [סופר] —

נאמר — "וכתב לה" — שיהא מבורר בשעת כתיבה עבור מי נכתב הגט. [על פי התוספות והרמב"ן].

מתניתין:

כל גט⁽¹⁾ שנכתב⁽²⁾ שלא לשום גירושי אשה, פסול.

והוא הדין אם נכתב שלא לשם הבעל המגרש, כאמור בפתיחה למשנתנו.⁽³⁾

ומבאר המשנה, כיצד?

היה עובר בשוק, ושמע קול סופרים מקריין [כלומר, קול סופרים המלמדים כתיבת גיטין] והורו לתלמידיהם לכתוב: "איש פלוני, מגרש את פלונית, ממקום פלוני"⁽⁴⁾.

וצריך עיון מדוע נקט התנא דוקא "גירושי אשה".

4. בפשטות מדויק במשנה, שאין צריך לכתוב — "פלוני בן פלוני", או "פלונית בת פלוני", אלא מספיק שיכתבו את שמו ושמה ושם עירם. ועיין שו"ת משיב דבר חלק ד' אבה"ע"ז סי' נט'.

5. הקשה הריטב"א — היאך כתבו גט לאותו אחד, והרי קיימא לן שבעיר שיש בה שני אנשים ושם שווה, אין מגרשים את נשותיהם אלא זה בפני זה, כדי שלא יבואו לידי מכשול. וכמו כן אין נותנים לאחד מהם את הגט שלא בפני חברו?

ותירץ — מדובר שבשעת כתיבת הגט עדיין לא הגיע השני לגור באותה עיר. ורק לאחר מכן בא לגור באותה עיר.

1. "כל" בא לרבות אפילו אם היתה עומדת לגירושין. כגון אם זינתה תחתיו. והוה אמינא — "סתם אשה זו לגירושין עומדת", ואין צריך לכתוב את הגט לשמה. קא משמע לן, שצריך לכתבו לשמה מכל מקום. חתם סופר.

ויש שכתבו — בא התנא להשמיענו שגם בקידושין דרבנן, כגון, קטנה שנתקדשה, ובא לכתוב לה גט מדרבנן, צריך לכתוב את הגט לשמה. גרש ירחים.

2. בפשטות, משנתנו כדעת רבי אליעזר, שכתובת הגט עצמו צריכה להיות לשמה. אך בגמרא לעיל [כג א] העמידה הגמרא את משנתנו אף כרבי מאיר, ואמרה: אימא — שנחתם שלא לשום אשה. כלומר, שהכתיבה האמורה במשנתנו היא חתימת העדים.

3. רמב"ם פרק ג מהלכות גירושין הלכה א.